

پنهان‌بندی خطر زمین‌لغزش در شهرستان بیجار به روش تحلیل سلسه‌مراتبی (AHP)

موسی عابدینی^۱
بهاره قاسمیان^۲

چکیده

زمین‌لغزش‌ها و ناپایداری‌های دامنه‌ای مخاطرات مهمی برای فعالیت‌های انسانی هستند که اغلب سبب از دست رفتن منابع اقتصادی و خسارات به اموال و تأسیسات می‌شوند. این مخاطرات در شبیه‌های طبیعی و یا شبیه‌هایی که به دست انسان تغییر یافته‌اند اتفاق می‌افتد. هدف اصلی این پژوهش شناسایی عوامل مؤثر بر وقوع زمین‌لغزش‌های شهرستان بیجار واقع در استان کردستان و ارزیابی مناطق دارای پتانسیل زمین‌لغزش جهت تهیه نقشه پنهان‌بندی با استفاده از مدل تحلیل سلسه‌مراتبی (AHP) می‌باشد. در این پژوهش ابتدا با استفاده از بازدیدهای میدانی، پرسشنامه‌ای، نقشه‌های زمین‌شناسی، توبوگرافی و مرور مطالعات انجام شده، ۹ عامل مؤثر شامل متغیرهای ارتفاع از سطح دریا، درجه شبیب، جهت شبیب، زمین‌شناسی، فاصله از عناصر خطی گسل، جاده، رودخانه، بارندگی و کاربری اراضی مورد استفاده قرار گرفت، در مرحله بعد با به کارگیری روش تحلیل سلسه‌مراتبی عوامل مورد بررسی در مرحله پیشین به صورت زوجی مقایسه و وزن هر یک از عوامل که میین میزان تأثیر آن‌ها است محاسبه شده است. با توجه به مقادیر کمی وزن هر یک از عوامل، نقشه وزنی هر عامل تهیه و در نهایت اقدام به تهیه نقشه پنهان‌بندی خطر زمین‌لغزش با استفاده از لایه‌های وزنی و ضریب وزنی مربوط به هریک از عوامل گردیده است. نتایج حاصل از این بررسی نشانگر این است که عامل شبیب با وزن نسبی ۰/۳۰۷ و عامل کاربری اراضی با وزن نسبی ۰/۲۱۸

۱- استادیار گروه جغرافیای طبیعی (ژئومورفولوژی) دانشگاه محقق اردبیلی.

۲- دانشجوی کارشناس ارشد جغرافیای طبیعی (ژئومورفولوژی) دانشگاه محقق اردبیلی.

به ترتیب بیشترین تأثیر و عامل پارندگی با وزن نسبی ۰/۱۹ کمترین تأثیر را بر قوع زمین‌لغزش‌ها در شهرستان بیجار داشته است بر این اساس ۷۵/۴۸۹ درصد از مساحت منطقه در محدوده با خطر بسیار کم ، ۱۰/۰۳۷ درصد با خطر کم، ۳/۶۲۸ درصد با خطر متوسط، ۴/۰۶۲ درصد با خطر بالا و ۶/۷۸۴ درصد با خطر بسیار بالا مواجه است.

واژگان کلیدی: پهنه‌بندی خطر، زمین‌لغزش، تحلیل سلسله‌مراتبی AHP، شهرستان بیجار.

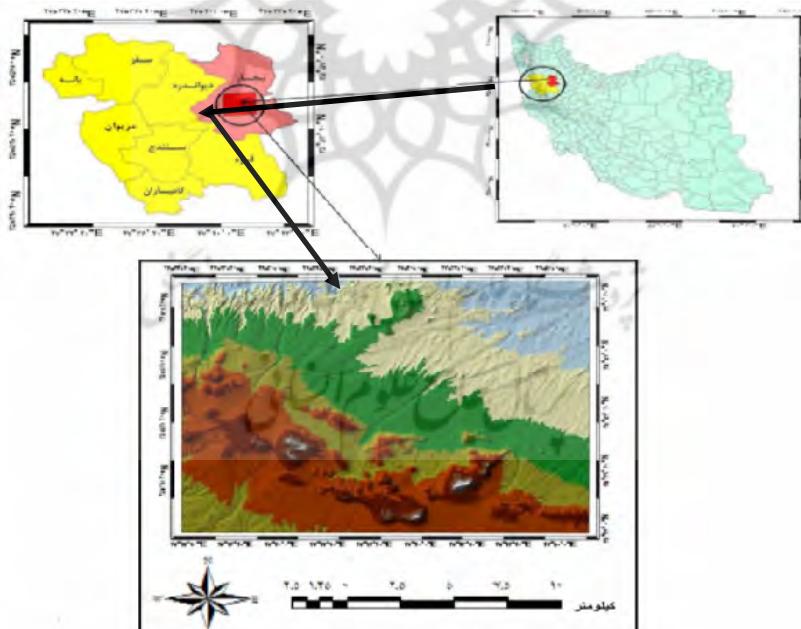
مقدمه

کشور ما ایران با توپوگرافی عمدهاً کوهستانی، فعالیت زمین‌ساختی و لرزه‌خیزی زیاد، شرایط متنوع زمین‌شناسی و اقلیمی، عمدۀ شرایط طبیعی را برای ایجاد طیف وسیعی از زمین‌لغزش‌ها داراست (نیک‌اندیش، ۱۳۷۸: ۱۲۱). این حرکات تحت تأثیر عوامل طبیعی و انسانی رخ می‌دهند که شناخت این عوامل در بررسی پتانسیل، پیش‌بینی و پهنه‌بندی زمین‌لغزش نقش اساسی دارد. شهرستان بیجار به دلیل ویژگی‌های کوهستانی و توپوگرافی (ارتفاع و شبیه زیاد) و جنس سازندها که مستعد پدیده زمین‌لغزش هستند و قرارگرفتن در مسیر توده‌های هوای مرطوب و دریافت نزوالت جوی مورد نیاز، از این امر مستثنی نبوده و زمین‌لغزش‌هایی رخ می‌دهند که اگر به موقع شناسایی و مدیریت نشوند برای مردم و حوضه‌نشینان صدمات جبران ناپذیری را ایجاد می‌کنند. متأسفانه به نظر می‌رسد قبل از انجام فعالیت‌های عمرانی و توسعه‌ای، هیچ‌گونه طرح آمایشی از جمله پهنه‌بندی مخاطرات طبیعی در منطقه صورت نگرفته است بر این اساس و بر اساس مدیریت کامل بر منابع طبیعی ارائه تحقیقاتی در زمینه پهنه‌بندی مخاطرات طبیعی ضروری به نظر می‌رسد و انتظار می‌رود که نتایج تحقیق بتواند در مکان‌یابی مناسب و بهینه جهت اجرای طرح‌های عمرانی مورد استفاده قرار گیرد. در مورد پهنه‌بندی لغزش‌ها و حرکات توده‌ای تاکنون کارها و بررسی‌های زیادی در سراسر جهان انجام شده است. از جمله (هونگ‌کو و چین‌چن^۳، ۲۰۰۹) در ارزیابی حساسیت زمین‌لغزش با استفاده از روش تحلیل سلسله‌مراتبی در مرکز تایوان به این نتیجه

رسیدند که بارش، شبی، زمین‌شناسی، پوشش گیاهی، رطوبت خاک، جاده و ریزش تاریخی کوه مهم‌ترین عوامل ایجاد زمین‌لغزش در منطقه می‌باشند. همچنین (یالسین^۳ و همکاران، ۲۰۱۱) در پژوهشی تحت عنوان ارزیابی وقوع زمین‌لغزش با استفاده از مدل آماری رگرسیون لجستیک، تحلیل سلسه‌مراتبی و GIS در ترابزون ترکیه به این نتیجه رسیدند که زمین‌شناسی، ارتفاع، فاصله از جاده و تغییر کاربری اراضی به عنوان پارامترهای مهم وقوع زمین‌لغزش در منطقه می‌باشند. وقوع زمین‌لغزش در سه کلاس با درصد بالا، پایین و بسیار پایین می‌باشد در ایران نیز (مرادی و همکاران، ۱۳۸۸) با تحلیل برآورد خطر زمین‌لغزش با استفاده از روش AHP در بخشی از جاده هراز به این نتیجه رسیدند که سه عامل واحدی زمین‌شناسی، فاصله از جاده و شبی بهترتبی بیشترین تأثیر را در وقوع زمین‌لغزش منطقه داشته‌اند، در حالی که دو عامل گسل و بارش کمترین تأثیر را در وقوع زمین‌لغزش منطقه به خود اختصاص داده است (عظیم‌پور و همکاران، ۱۳۸۸). با ارزیابی نتایج مدل AHP در پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش حوضه آبریز اهر چای به این نتیجه رسیدند که عامل زمین‌شناسی بیشترین وزن (نقش) و عامل انسانی کاهش وزن را داشته‌اند و عواملی نظری سنگ‌شناسی، شبی، گسل، جهت دامنه‌ها، ارتفاع، نوع کاربری، و فاصله از جاده‌ها بهترتبی اولویت به عنوان مهم‌ترین عوامل مؤثر در پهنه‌بندی لغزش مورد مطالعه قرار گرفته‌اند سپس نقشه خطر زمین‌لغزش در سه کلاس زیاد، متوسط و کم تهیه شد. همچنین (امیراحمدی و همکاران، ۱۳۸۹) در پژوهشی دیگر تحت عنوان پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش با استفاده از روش تحلیل سلسه‌مراتبی AHP حوضه آبخیز چلاو‌آمل به این نتیجه رسیدند که تأثیر زمین‌شناسی از سایر عوامل در منطقه بیشتر بوده و بعد از آن به ترتیب عوامل خاک‌شناسی، عناصر خطی، شبی، بارش، کاربری اراضی و ارتفاع می‌باشند. هدف اصلی این پژوهش شناسایی عوامل مؤثر در ایجاد پدیده زمین‌لغزش و ارزیابی مناطق دارای پتانسیل لغزش جهت پهنه‌بندی زمین‌لغزش‌های شهرستان بیجار با استفاده از فرآیند تحلیل سلسه‌مراتبی و ارائه راهکارهای لازم جهت برنامه‌ریزی بهینه در منطقه مورد مطالعه می‌باشد. روش سلسه‌مراتبی روشی جهت تعیین اهمیت و تقدم معیارها در فرآیند تحلیل و ارزیابی است (قدسی‌پور، ۱۳۸۵:۵).

موقعیت جغرافیایی شهرستان بیجار

شهرستان بیجار با وسعتی معادل ۵۹۸/۰ کیلومتر و محیطی معادل ۹۸/۵۷ کیلومترمربع یکی از شهرستان‌های استان کردستان می‌باشد. منطقه مورد مطالعه در شمال شرقی استان کردستان در فاصله طول جغرافیایی ۴۷ درجه و ۴ دقیقه و ۵۱ ثانیه تا ۴۷ درجه و ۸ دقیقه و ۲۵ ثانیه شرقی و عرض جغرافیایی ۳۵ درجه و ۵ دقیقه و ۵۹ ثانیه تا ۳۶ درجه و ۹ دقیقه و ۱۲ ثانیه شمالی گستردگی شده است (شکل ۱). این منطقه از شمال به آذربایجان غربی، از غرب به دیواندره و ستندج، از جنوب به قروه و دهگلان، از شرق به استان‌های زنجان و همدان محدود می‌باشد. طبق طبقه‌بندی اقلیمی کوپن بیجار جزو اقلیم D یعنی سرد و در طبقه‌بندی بهروش گوشن جزو اقلیم استیپی سرد و بهروش آمیرزه جزو اقلیم فوچانی سرد می‌باشد از نظر دمایی طبق روش تورنتوایت در مرز اقلیمی مژوت‌تمال (میانه دما) قرار دارد (طرح جامع شهرستان بیجار، ۱۳۸۶: ۳۲).

شکل (۱) موقعیت منطقه مورد مطالعه (شهرستان بیجار)

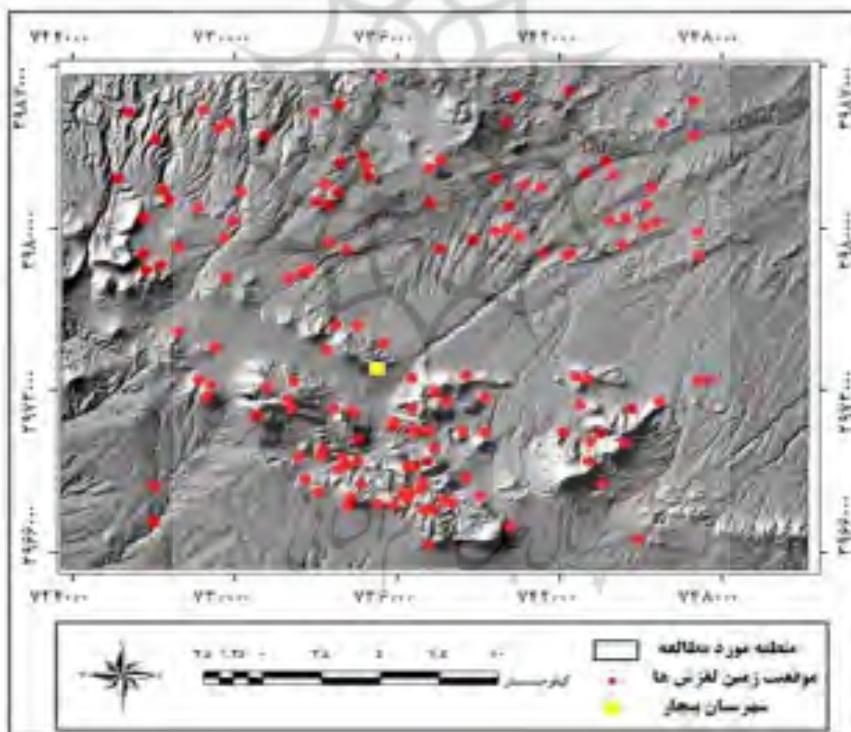
مواد و روش‌ها

جهت مطالعه دقیق تعداد و پراکنش زمین‌لغزش‌ها مراحل زیر ملاک عمل بوده است:

- ۱- انجام مطالعات کتابخانه‌ای به منظور گردآوری اطلاعات مورد نیاز و شناخت روش تحقیق و داده‌های مورد نیاز
- ۲- انجام بررسی‌های میدانی و ثبت مشخصات هر یک از زمین‌لغزش‌ها (طول، ارتفاع، موقعیت، مساحت) با بهره‌گیری از GPS و استفاده از ARC GIS جهت رقومی کردن آن‌ها
- ۳- تهیه نقشه پراکنش لغزش‌های موجود با استفاده از داده‌ها و پرسشنامه‌های سازمان جنگل‌ها و مراتع و آبخیزداری کشور و عکس‌های هوایی و تصاویر ماهواره‌ای و به روز نمودن آن از طریق بررسی‌های میدانی و تهیه نقشه‌های عوامل مؤثر در موقع پدیده زمین‌لغزش، شامل نقشه‌های عامل شبیب، ارتفاع از سطح دریا، لیتوژئی، کاربری اراضی، فاصله از شبکه زهکشی، فاصله از گسل و نقشه همباران
- ۴- استفاده از نقشه توپوگرافی ۱:۲۵۰۰۰ رقومی شده شامل (خطوط توپوگرافی، راه‌ها، چشممه‌ها) و نقشه زمین‌شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ (به منظور شناخت واحدهای لیتوژئیکی، گسل‌ها، محورهای طاقدیس)، تصاویر ماهواره‌ای به منظور آگاهی از پوشش گیاهی منطقه و عکس‌های هوایی به منظور آگاهی از کاربری اراضی منطقه، و شناخت لندرفم‌ها
- ۵- نهایتاً ترسیم نقشه نهایی پهنه‌بندی خطر وقوع زمین‌لغزش در منطقه مورد مطالعه با استفاده از تلفیق نه لایه مؤثر در موقع زمین‌لغزش‌ها. جهت پهنه‌بندی نقشه خطر زمین‌لغزش به هر کدام از عوامل مؤثر بر زمین‌لغزش بر اساس نقش آن‌ها وزنی اختصاص می‌یابد که در نهایت ضرایبی به دست می‌آید و بر اساس آن مدل نهایی تهیه می‌شود در واقع این روش بر پایه مقایسه زوجی عوامل مؤثر در وقوع زمین‌ها و زیرعامل‌های مربوط به عوامل اصلی استوار بوده، ابتدا با وزن دهنی به تک تک عوامل مؤثر در وقوع زمین‌لغزش‌ها برای پهنه‌بندی و سپس امتیازدهی به هر کدام از کلاس‌های مربوط از عوامل ضرایبی به دست می‌آید که بر اساس آن مدل نهایی را ارائه می‌شود (احمدی، ۱۳۸۵، ۹۱). در فرآیند پهنه‌بندی منطقه می‌بایست معیارهای مختلفی مورد ملاحظه قرار گیرد، بنابراین کاربرد روش‌هایی که قادر به تأمین معیارهای مورد نظر باشند ضروری است. بدین منظور در این پژوهش ابزار GIS و مدل تحلیل سلسله‌مراتبی AHP مورد استفاده قرار گرفته است.

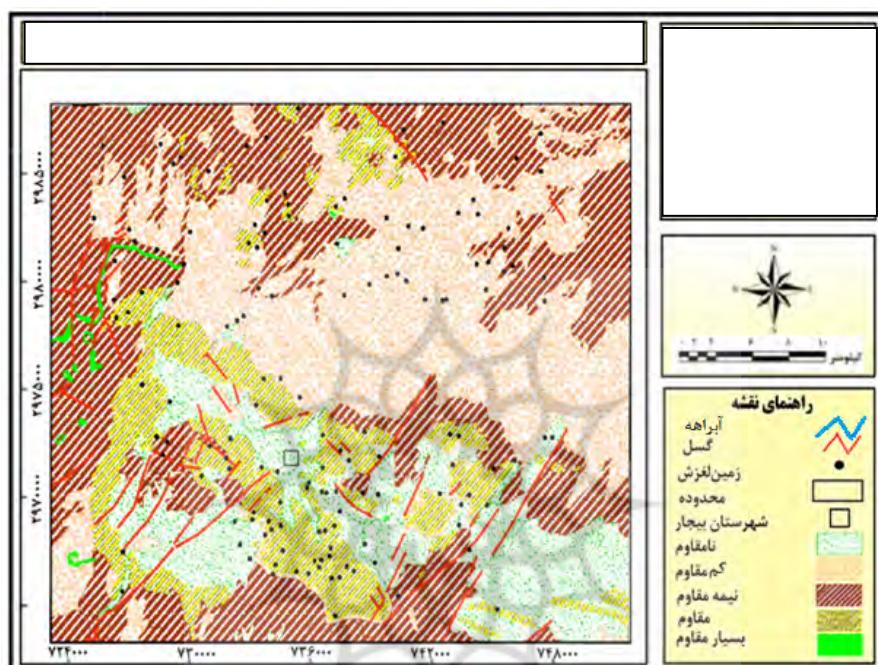
نقشه پراکنش زمین‌لغزش‌ها

با استفاده از داده‌های سازمان جنگل‌ها و مراتع کشور و تفسیر عکس‌های هوایی منطقه، مناطق مستعد به وقوع لغزش شناسایی شدند و مناطقی را که مورفولوژی آن‌ها نشان‌دهنده زمین‌لغزش بود علامت‌گذاری شده تا در منطقه مورد بازبینی قرار گیرند، سپس با بازدیدهای منطقه‌ای و بررسی‌های میدانی و ثبت مشخصات (طول، عرض، موقعیت، مساحت) هر یک از لغزش‌ها با بهره‌گیری از دستگاه موقعیت‌یاب جهانی (GPS) و استفاده از GIS جهت رقومی کردن آن‌ها نقشه پراکنش لغزش‌ها به عنوان یک لایه جهت تلفیق با لایه‌های دیگر آماده شد (شکل ۲).

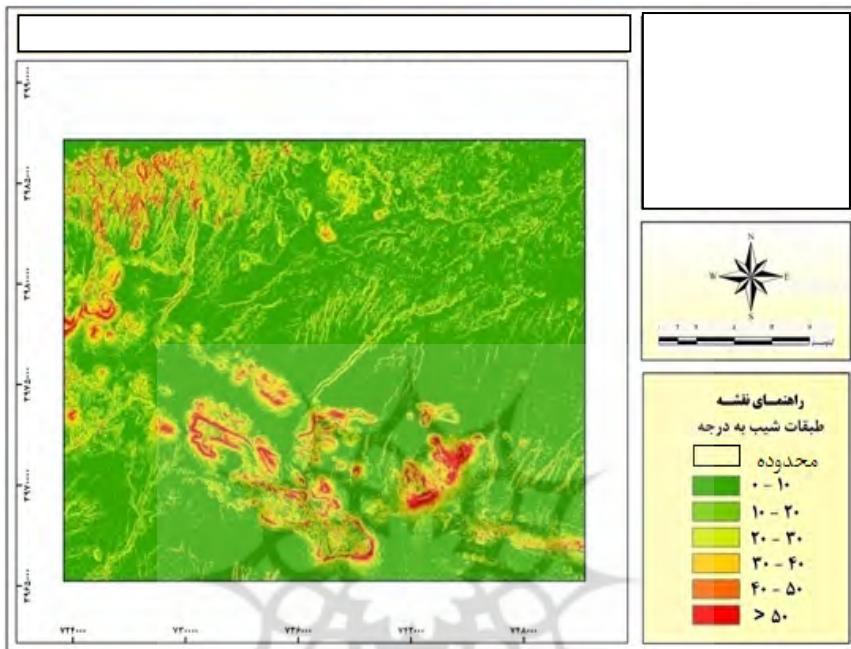
شکل (۲) نقشه پراکنش زمین‌لغزش‌ها در شهرستان بیجار

نقشه‌های عوامل مؤثر

شکل (۳) پرداختن گسل‌ها، آبراهه‌ها و زمین‌لغزش‌ها در سازندگان مختلف از لحاظ لیتو‌لوزی

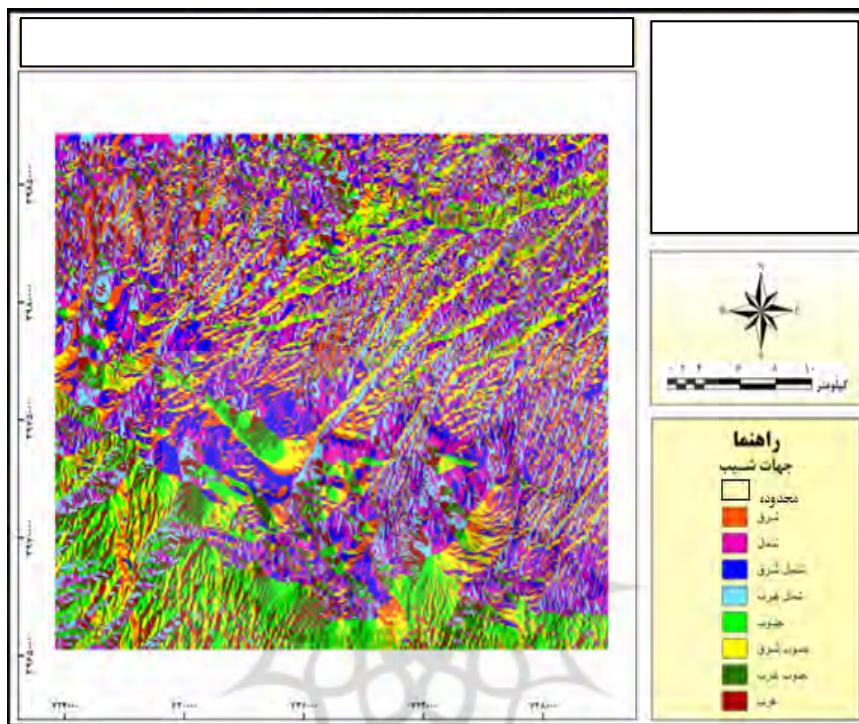
نقشه‌های مربوط به عوامل مؤثر در منطقه مورد مطالعه شامل ارتفاع از سطح دریا، فاصله از گسل، درجه شیب، جهت شیب، لیتو‌لوزی، کاربری اراضی، فاصله از جاده، فاصله از شبکه زهکشی و نقشه همباران توسط نرم‌افزار ARC GIS 10 تهیه و مورد پردازش قرار گرفتند و به منظور کمی کردن عوامل با توجه به قابلیت‌های مربوط به هر نقشه به چند کلاس طبقه‌بندی شدند که در برگیرنده نقشه‌های زیر می‌باشند (اشکال ۴ الی ۱۲).

شكل (۴) نقشه شیب شهرستان بیجار

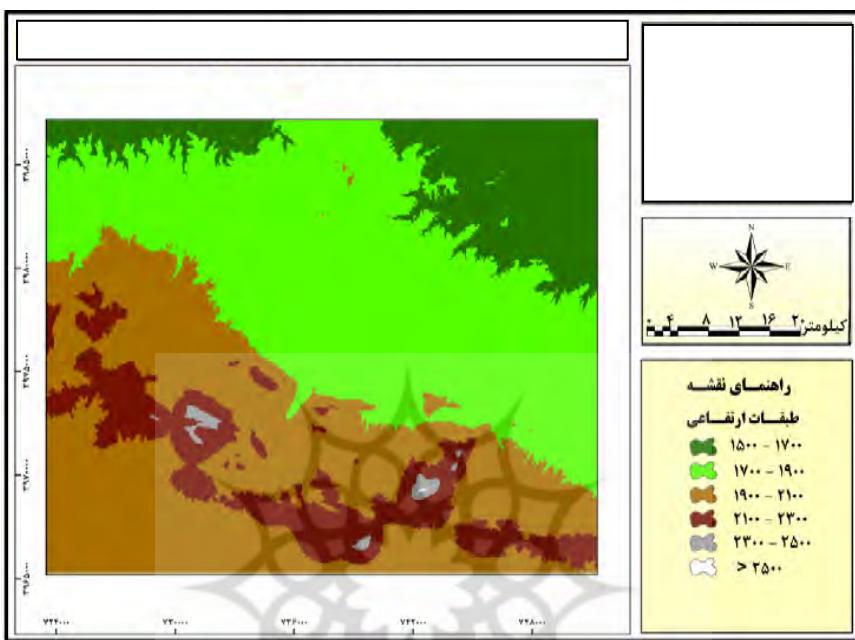
عامل درجه شیب: نقشه شیب در محیط Arc map^۵ از روی مدل رقومی ارتفاعی (DEM) ساخته شده. سپس با دستور Reclassify در ArcGIS رده طبقه‌بندی گردید. مبنای این محاسبات به درجه می‌باشد. حداقل و حداقلتر شیب منطقه مورد مطالعه بین 0° و $>50^{\circ}$ درجه واقع شده است. در منطقه مورد مطالعه به طور کلی تا شیب 30° درجه با افزایش شیب تعداد لغزش‌ها زیاد شده و از شیب 30° درجه به بالا از تعداد آن کاسته شده است (شکل ۴)، که این مسئله با سخت شدن جنس سازند و کاهش رتبه آبراهه‌ها مرتبط است. زیرا به سمت شیب‌های بالاتر جنس سازند سخت شده و نیز آب‌های جاری فرصت کمتری برای نفوذ به داخل زمین و تمرکز پیدا می‌کند در نتیجه از میزان زمین‌لغزش‌ها نیز کاسته می‌شود. بررسی‌های انجام شده در منطقه این عامل مهم‌ترین عامل در منطقه مطالعاتی شناخته شد.

3- Digital elevation model

شکل (۵) نقشه جهت شیب شهرستان بیجار

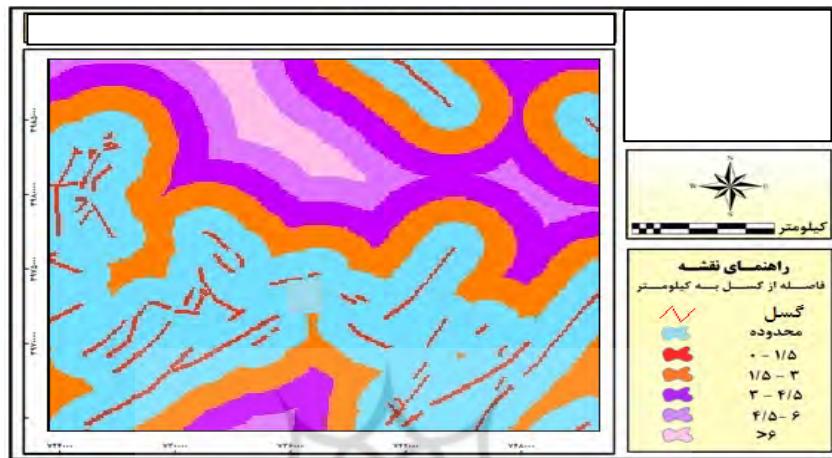
جهت شیب: در این پژوهش نقشه جهات با استفاده از تحلیل گر (GIS) از روی مدل رقومی ارتفاع (DEM) با استفاده از گزینه Surface analysis را از منوی 3D Analysis انتخاب کرده و گزینه aspect را اجرا می‌کنیم تا نقشه جهت شیب منطقه مورد مطالعه در ۸ جهت که شامل جهت‌های شمال، جنوب، شرق، غرب، شمال‌غرب، شمال‌شرق، جنوب‌غرب و جنوب‌شرق ترسیم شود (شکل ۵). بر این اساس بیشترین پراکنش زمین‌لغزش‌های منطقه در جهت شمال شرق و کمترین آن در جهت جنوب غرب واقع شده است.

شکل (۶) نقشه طبقات ارتفاعی شهرستان بیجار

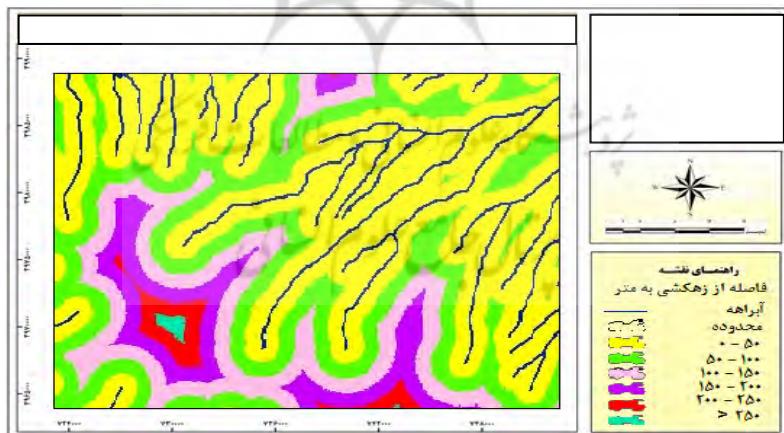
طبقات ارتفاعی: حداکثر ارتفاع در منطقه مورد مطالعه ۲۵۵۰ متر و حداقل ارتفاع ۱۵۸۰ متر می‌باشد، در نتیجه اختلاف ارتفاع کلی منطقه ۹۷۰ متر خواهد بود برای این منظور نقشه طبقات ارتفاعی منطقه مورد مطالعه در شش کلاس طبقه‌بندی شد (شکل ۶). بر این اساس بیشترین درصد پراکنش زمین‌لغزش‌های منطقه در طبقات ۱۹۰۰ - ۱۷۰۰ و ۱۷۰۰ - ۲۱۰۰ متر و کمترین آن در طبقات ۲۳۰۰ - ۲۵۰۰ و > ۲۵۰۰ متر واقع شده است.

گسل: برای تهییه این لایه اطلاعاتی، ابتدا خطوط مربوط به گسل‌های منطقه از روی نقشه زمین‌شناسی ۱:۱۰۰۰۰ شهرستان بیجار استخراج گردید که پس از رقومی‌سازی، لایه رسترسی فاصله از گسل تهییه و در ۵ طبقه وارد مدل شد. بدین ترتیب که در منطقه مورد مطالعه در فاصله ۱۵۰۰ - ۰ متر بیشترین فراوانی وقوع زمین‌لغزش و در فاصله بیشتر از ۶۰۰۰ متر کمترین فراوانی وقوع زمین‌لغزش وجود دارد که ارتباط معناداری را با رخداد زمین‌لغزش نشان می‌دهد (شکل ۷).

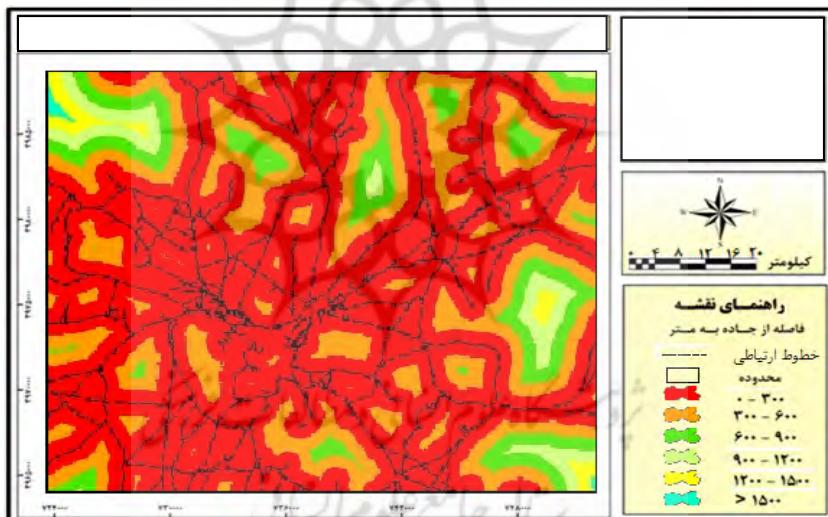
شکل (۷) نقشه گسل شهرستان بیجار

فاصله از شبکه زهکشی: این لایه با استفاده از نقشه توپوگرافی ۱:۲۵۰۰۰ با پیکسل سایز ۱۰ متر تهیه گردید (شکل ۸). لایه مورد نظر در شش طبقه ترسیم شده است که بیشترین درصد فراوانی وقوع لغزش‌ها در طبقه ۱۰۰ - ۵۰ متر و کمترین فراوانی وقوع زمین‌لغزش‌ها در طبقه ۲۵۰ - ۲۰۰ متر و بیشتر از ۲۵۰ متر می‌باشد.

شکل (۸) نقشه فاصله از شبکه زهکش شهرستان بیجار

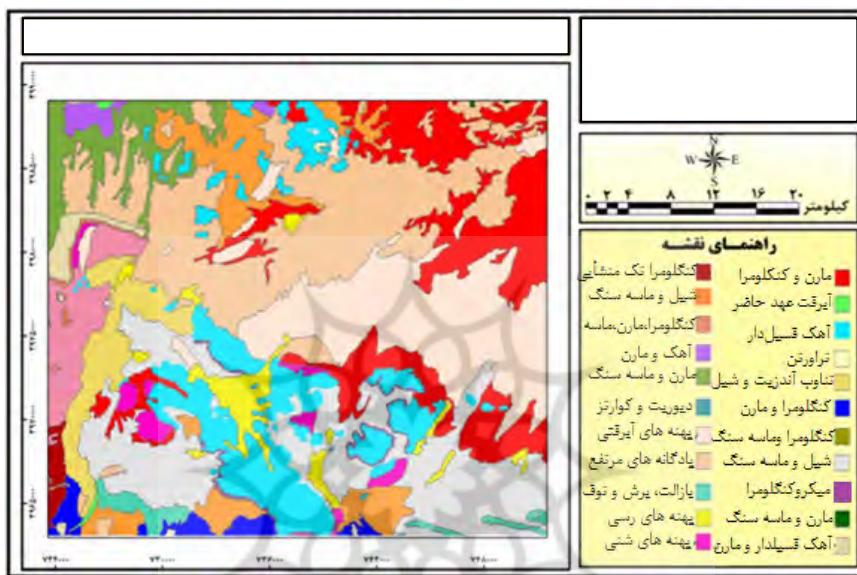
فاصله از جاده: لایه مربوطه از روی نقشه توپوگرافی ۱:۲۵۰۰۰ سازمان نقشه‌برداری کشور تهیه، سپس وارد سیستم اطلاعات جغرافیایی شده و رقومی گردید، سپس به منظور تعیین فاصله آن‌ها با پهنه‌های لغزشی با فواصل ۳۰۰، ۹۰۰، ۱۲۰۰، ۱۵۰۰ و بیشتر از ۱۵۰۰ بافر تهیه شد و برای تجزیه و تحلیل‌های بعدی آماده شد (شکل ۹) بر این اساس بیشترین درصد فراوانی وقوع زمین‌لغزش‌ها در طبقه ۳۰۰ – ۰ متر و کمترین درصد فراوانی وقوع زمین‌لغزش‌ها در طبقه ۱۵۰۰ – > ۱۵۰۰ متر (می‌باشد). در نتیجه می‌توان گفت که در منطقه مورد مطالعه جاده نیز در ایجاد حرکات توده‌ای نقش داشته است به‌طوری که هر چه فاصله از جاده بیش‌تر می‌شود میزان تراکم حرکات توده‌ای در منطقه کاهش می‌یابد. این عامل به دلیل زیربری دامنه‌ها و تغییرات شیب آن‌ها به نوعی بر تشدييد ناپايداري افزاوده است.

شکل (۹) نقشه فاصله از جاده شهرستان بیجار

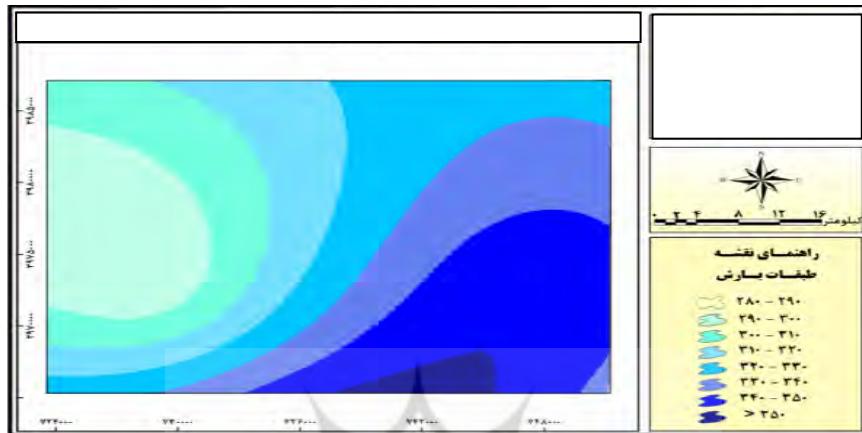
زمین‌شناسی: عامل زمین‌شناسی به عنوان یکی از پارامترها در ایجاد زمین‌لغزش‌ها به شمار می‌رود. زیرا زمین‌شناسی و ساختار متنوع آن باعث اختلاف در پایداری و مقاومت سنگ‌ها و همچنین تنوع در بافت خاک می‌شود (Ayalew & Yamahishi, 2005: 439).

استخراج این لایه، از نقشه ۱:۱۰۰۰۰۰ سازمان زمین‌شناسی کشور استفاده گردیده است که پس از رقومی‌سازی و کلاس‌بندی در مدل مورد استفاده قرار گرفته است (شکل ۱۰).

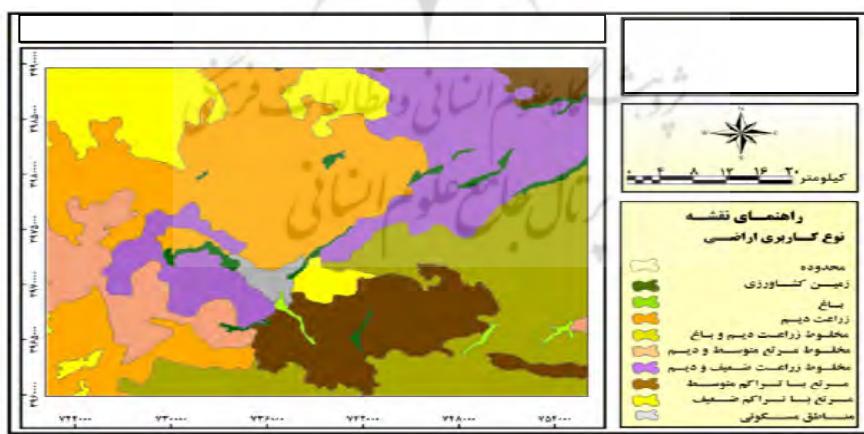
شکل (۱۰) نقشه زمین‌شناسی شهرستان بیجار

همباران: نقشه همبران منطقه مورد مطالعه در هفت طبقه ترسیم شده است (شکل ۱۱). بارش و ذوب برف با تأمین آب در خاک، یکی از مهم‌ترین عوامل وقوع زمین‌لغزش می‌باشد. البته این پارامتر با وجود دیگر عوامل اثرگذار، بیشتر خودنمایی می‌کند، زیرا طبقاتی در منطقه وجود دارد که میزان بارش آن زیاد است، ولی زمین‌لغزش اتفاق نیفتاده است. بدین سبب بارش به تنها بی نمی‌تواند عامل وقوع زمین‌لغزش محسوب گردد. همان‌طور که شکل ۱۱ نشان داده شده است، بیشترین درصد وقوع زمین‌لغزش‌ها در طبقه ۳۲۰ - ۳۱۰ و کمترین فراوانی وقوع زمین‌لغزش در طبقه ۳۵۰ - ۳۴۰ می‌باشد.

شکل (۱۱) نقشه همباران شهرستان بیجار

کاربری اراضی: در این پژوهش لایه کاربری اراضی با توجه به نقشه‌های قابلیت اراضی تحقیقات منابع آب و خاک، اطلاعات سازمان جنگل‌ها و مراتع کشور، مطالعات میدانی، عکس‌های هوایی و تصاویر ماهواره‌ای ترسیم شد (شکل ۱۲). نه نوع کاربری ۱- زمین کشاورزی ۲- باغ ۳- زراعت دیم ۴- مخلوط زراعت دیم و باغ ۵- مخلوط مرتع متوسط و دیم ۶- مخلوط زراعت ضعیف و دیم ۷- مرتع با تراکم متوسط ۸- مرتع با تراکم ضعیف ۹- مناطق مسکونی در منطقه مورد مطالعه شناسایی شد.

شکل (۱۲) نقشه کاربری اراضی شهرستان بیجار

یافته‌ها و بحث

با توجه به متفاوت بودن درجه اهمیت عوامل مؤثر در ایجاد لغزش‌ها، شناسایی و اولویت‌بندی درست عوامل نیز الزامی است که بخشی از این کارتوسط پرسشنامه و بخش دیگرها مقایسه تک‌تک عوامل با یکدیگر انجام می‌گیرد بنابر این با در نظر گرفتن پارامترهایی مانند درصد سطح لغزش یافته مربوط به هر کلاس عوامل و نحوه پراکنش زمین‌لغزش‌های هر کلاس (پراکنده یا تجمع) و با توجه به بررسی‌های صحرابی، مهم‌ترین عوامل مؤثر در وقوع زمین‌لغزش‌های منطقه به ترتیب اولویت به صورت زیر شناسایی شدند:

- ۱- شب ۲- کاربری اراضی ۳- جهت دامنه ۴- فاصله از گسل ۵- فاصله از شبکه زهکش
- ۶- طبقات ارتفاعی ۷- فاصله از جاده ۸- زمین‌شناسی ۹- یارش.

ابتدا به منظور تعیین ارجاعیت عوامل مختلف و تبدیل آن‌ها به مقادیر کمی از قضاوت‌های شفاهی (از نظر کارشناسی) استفاده می‌شود به طوری که ارجحیت یک عامل نسبت به عوامل دیگر به صورت (جدول ۱) نشان داده شده است.

جدول (۱) مقادیر ترجیحات یا قضاوت شفاهی در سیستم نهایی جهت مقایسه زوجی

مقدار عددی	معادل لاتین	ترجیحات (قضاوت شفاهی)	مقدار عددی	معادل لاتین	ترجیحات (قضاوت شفاهی)
۹	Extremely preferred	کاملاً مهم‌تر یا کاملاً مطلوب‌تر	۳	Moderately preferred	کمی مطلوب‌تر یا کمی مهم‌تر
۷	preferred Very strongly	اهمیت با مطلوبیت خیلی قوی	۱	Equally preferred	اهمیت با مطلوبیت یکسان
۵	preferred Strongly	اهمیت با مطلوبیت قوی	۸-۶-۴-۲	-	اولویت‌های بین عوامل

در سطح اول جهت پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش شهرستان بیجار با استفاده از روش تحلیل سلسله‌مراتبی (AHP) مؤلفه‌ها و اجزای مؤثر در لغزش در این پژوهش به ۵ عامل اصلی تقسیم‌بندی می‌شوند (جدول ۲).

جدول (۲) سلسله مراتب تصمیم‌گیری در مورد پنهان‌بندی خطر زمین‌لغزش

ارتفاع از سطح دریا، درجه شیب، جهت شیب	مورفولوژی
کاربری اراضی، فاصله از جاده	عوامل انسانی
فاصله از رود	هیدرولوژی
سنگ‌شناسی، فاصله از گسل	زمین‌شناسی
بارندگی	اقلیمی

پس از تشکیل جدول فوق، برای انجام مقایسه ماتریسی به ابعاد 5×5 ایجاد می‌شود. سپس عوامل مختلف دوتایی با هم مقایسه می‌شوند و مقادیر مربوط به آن‌ها اختصاص می‌یابد (جدول ۳).

جدول (۳) ماتریس سطح ۱

	مورفولوژی	انسانی	هیدرولوژی	زمین‌شناسی	اقلیمی
مورفولوژی	۱	۳	۵	۷	۹
انسانی	۱/۳	۱	۳	۵	۷
هیدرولوژی	۱/۵	۱/۳	۱	۳	۵
اقلیمی	۱/۷	۱/۵	۱/۳	۱	۳
زمین‌شناسی	۱/۹	۱/۷	۱.۵	۱/۳	۱
مجموع	۱.۷۵	۴.۶۴	۹.۵	۱۶.۳	۲۵

برای محاسبه مقادیر و بردار ویژه ستون‌ها با هم جمع شده، هر سلول ماتریس بر جمع ستون مربوط تقسیم می‌شود که این عمل جهت نرمال کردن ماتریس انجام می‌گیرد. در مرحله‌ی بعدی محاسبه میانگین سطرهای ماتریس است که از آن به عنوان وزن نسبی در این سطح استفاده می‌شود سپس در مرحله بعدی محاسبه میانگین سطرهای ماتریس محاسبه می‌شود که از آن به عنوان وزن نسبی در این سطح استفاده می‌شود (جدول ۴).

جدول (۴) محاسبه وزن نسبی عوامل سطح

	مورفولوژی	انسانی	هیدرولوژی	زمین‌شناسی	اقلیمی	وزن نسبی
مورفولوژی	۰/۵۷۱	۰/۶۴۶	۰/۵۲۶	۰/۴۲	۰/۳۶	۰/۵۰۴
انسانی	۰/۱۹۰	۰/۲۱۵	۰/۳۱۵	۰/۳۰۶	۰/۲۸	۰/۲۶۱
هیدرولوژی	۰/۱۱۴	۰/۷۱۸	۰/۱۰۵	۰/۱۸۴	۰/۲	۰/۲۶۴
اقلیمی	۰/۰۸۱	۰/۰۴۳	۰/۰۳۵	۰/۰۶۱	۰/۱۲	۰/۰۶۸
زمین‌شناسی	۰/۰۶۳	۰/۰۳۰	۰/۰۲۱	۰/۰۲۰	۰/۰۴	۰/۰۳۴

که وزن معیار برای عوامل اقلیمی $0/504$ ، عوامل انسانی $0/261$ ، عوامل هیدرولوژی $0/264$ ، عوامل اقلیمی $0/068$ ، و عوامل زمین‌شناسی $0/034$ محاسبه شده است. در مرحله بعد با توجه به عوامل مؤثر در زمین‌لغزش سطح ۲ همانند مراحل قبل با هم مقایسه می‌شوند. ابتدا ماتریسی به ابعاد 10×10 ایجاد می‌شود. سپس عناصر مختلف ۲ تایی با هم مقایسه می‌شود و مقادیر مربوط به آن‌ها اختصاص می‌یابد (جدول ۵).

جدول (۵) مقایسه دو به دو عوامل مؤثر در وقوع زمین‌لغزش

باران	جاده	لیتوЛО҃ی	ارتفاع	رودخانه	گسل	جهت شیب	کاربری اراضی	شیب	لایه‌ها
۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	شیب
۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	$0/5$	کاربری اراضی
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	$0/5$	$0/33$	جهت شیب
۶	۵	۴	۳	۲	۱	$0/5$	$0/33$	$0/25$	گسل
۵	۴	۳	۲	۱	$0/5$	$0/33$	$0/25$	$0/2$	رودخانه
۴	۳	۲	۱	$0/5$	$0/25$	$0/33$	$0/166$	$0/2$	ارتفاع
۳	۲	۱	$0/5$	$0/25$	$0/25$	$0/2$	$0/166$	$0/14$	لیتوЛО҃ی
۲	۱	$0/5$	$0/33$	$0/25$	$0/2$	$0/2$	$0/14$	$0/125$	جاده
۱	$0/5$	$0/33$	$0/25$	$0/2$	$0/2$	$0/2$	$0/125$	$0/111$	باران
۴۵	$36/5$	$28/833$	$22/083$	$16/283$	$11/449$	$7/589$	$4/714$	$2/825$	مجموع

برای محاسبه مقادیر و بردار ویژه، ستون‌ها با هم جمع و هر سلول ماتریس بر جمع ستون مربوط بر جمع ستون مربوط تقسیم می‌شود که این عمل جهت نرمال کردن ماتریس انجام می‌گیرد و وزن نهایی هر کدام از معیارها در منطقه مورد مطالعه در جدول شماره ۶ آورده شده است.

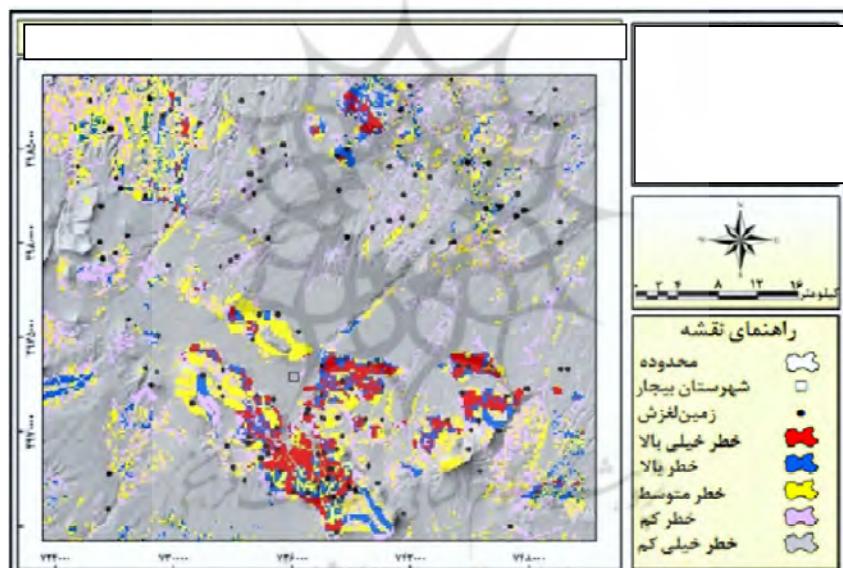
جدول (۶) وزن عوامل مؤثر بر وقوع زمین‌لغزش

عوامل	شیب	کاربری اراضی	جهت شیب	گسل	رودخانه	ارتفاع	لیتولوژی	جاده	باران	جمع	وزن نسبی
شیب	۰/۳۵۴	۰/۴۲۴	۰/۳۹۵	۰/۳۴۹	۰/۳۰۷	۰/۲۷۱	۰/۲۴۲	۰/۲۱۹	۰/۲	۲/۷۶۳	۰/۳۰۷
کاربری اراضی	۰/۱۷۷	۰/۲۱۲	۰/۲۶۳	۰/۲۶۲	۰/۲۴۵	۰/۲۲۶	۰/۲۰۸	۰/۱۹۱	۰/۱۷۷	۱/۹۶۴	۰/۲۱۸
جهت شیب	۰/۱۱۷	۰/۱۰۶	۰/۱۳۱	۰/۱۷۴	۰/۱۸۴	۰/۱۸۱	۰/۱۷۳	۰/۱۶۴	۰/۱۵۵	۱/۳۸۹	۰/۱۵۴
گسل	۰/۰۸۸	۰/۰۷۰	۰/۰۸۵	۰/۰۸۷	۰/۱۲۲	۰/۱۳۵	۰/۱۳۸	۰/۱۳۶	۰/۱۳۳	۰/۹۸۰	۰/۱۰۹
رودخانه	۰/۰۷۱	۰/۰۵۳	۰/۰۴۴	۰/۰۴۴	۰/۰۶۱	۰/۰۹۱	۰/۱۰۴	۰/۱۱۰	۰/۱۱۱	۰/۰۶۸	۰/۰۷۶
ارتفاع	۰/۰۵۶	۰/۰۴۲	۰/۰۳۳	۰/۰۲۹	۰/۰۳۱	۰/۰۴۵	۰/۰۶۹	۰/۰۸۲	۰/۰۸۹	۰/۰۴۷	۰/۰۵۳
لیتولوژی	۰/۰۵۰	۰/۰۳۵	۰/۰۲۶	۰/۰۲۲	۰/۰۲۰	۰/۰۲۳	۰/۰۳۵	۰/۰۵۵	۰/۰۶۷	۰/۰۳۳	۰/۰۳۷
جاده	۰/۰۴۴	۰/۰۳۰	۰/۰۲۲	۰/۰۱۷	۰/۰۱۵	۰/۰۱۵	۰/۰۱۷	۰/۰۲۷	۰/۰۴۴	۰/۰۲۳	۰/۰۲۶
باران	۰/۰۳۹	۰/۰۳۶	۰/۰۱۹	۰/۰۱۵	۰/۰۱۲	۰/۰۱۱	۰/۰۱۳	۰/۰۱۴	۰/۰۲۲	۰/۰۱۶	۰/۰۱۹

ابتدا تمامی لایه‌هایی را که توسط مدل AHP وزن دهی شده را در محیط 10 ARCGIS به صورت رقومی درآورده سپس هر یک از لایه‌ها از حالت برداری به حالت رستر تبدیل شده، و از طریق ابزار Spatial analyst (تحلیل فضایی) با استفاده از دستور Reclassify لایه‌های مذبور را بر اساس وزن دهی به دست آمده طبقه‌بندی کرده و در نهایت با استفاده از ابزار Model bolder در محیط GIS عملیات وزن دهی و با استفاده از دستور Raster calculator همگی لایه‌ها را با هم جمع می‌بندیم. در نهایت نقشه پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش به ۵ کلاس خطر خیلی کم، کم، متوسط، زیاد و خیلی زیاد طبقه‌بندی شد که به ترتیب ۴۸۹/۷۵، ۷۸۴/۶، ۴۰۶۲، ۳/۶۲۸، ۱۰/۰۳۷ درصد از کل مساحت منطقه را به خود اختصاص داده است (جدول ۷) (شل ۱۳). همان‌طور که در شکل ۱۳ قابل مشاهده است ابتدا با افزایش شیب و ارتفاع تراکم زمین‌لغزش‌ها زیاد شده و سپس کاهش پیدا کرده است. که این امر به دلیل قرارگیری سازندهای سخت در نواحی مرتفع منطقه بوده است. وجود نواحی پرخطر در نواحی پایین دست منطقه نیز به دلیل وجود عوامل شیب، تعییرات کاربری اراضی، رودخانه، و جنس سازند سمت دانه بوده است.

جدول (۷) تعداد و درصد زمین‌لغزش‌ها به تفکیک هر یک از کلاس‌ها

کلاس خطر	درصد مساحت	تعداد زمین‌لغزش	تعداد پیکسل
بسیار پایین	۷۵/۴۸۹	۷۰	۵۶۹۰۰
پایین	۱۰/۰۳۷	۲۵	۷۵۶۴
متوسط	۳/۶۲۸	۱۰	۲۷۳۵
زیاد	۴/۰۶۲	۱۲	۳۰۶۲
بسیار زیاد	۶/۷۸۴	۲۷	۵۱۱۴
جمع کل	%۱۰۰	۱۴۴	۷۵۳۷۵

شکل (۱۳) نقشه پهنه‌بندی خطر وقوع زمین‌لغزش در شهرستان بیجار

نتیجه‌گیری

با توجه به نقشه پهنه‌بندی به دست آمده، بر اساس نه عامل مؤثر بر زمین‌لغزش در قالب لایه‌های مختلف اطلاعاتی سطوح با خطر بسیار زیاد تا بسیار کم شناسایی شدند. بر این اساس به ترتیب اهمیت عوامل شیب، کاربری اراضی، جهت دامنه، فاصله از گسل، فاصله از

شبکه زهکشی، ارتفاع از سطح دریا، فاصله از جاده و لیتوژوئی می‌باشند. بر اساس بررسی‌های انجام شده در منطقه مورد مطالعه در دامنه‌های متشکل از مارن که رو به شمال هستند به خاطر برخورداری از رطوبت بیشتر، تعداد حرکت‌های توده‌ای بیشتر بوده و بیشترین وقوع زمین‌لغزش‌ها در شبکه‌های شمالی خواهد بود شبکه‌های شمال غربی با تأثیر بیشتر و شبکه‌های شمال شرقی با تأثیر کمتر را نیز می‌توان در وقوع زمین‌لغزش سهیم دانست. بعد از این گروه، شبکه‌های غربی تعداد لغزش بیشتری را در خود دارند، شبکه‌های شرقی و جنوبی به علت دریافت تابش آفتاب در مدت زمان بیشتر، خشک‌تر بوده و پتانسیل کمتری را جهت وقوع زمین‌لغزش دارند و بیشترین فراوانی وقوع لغزش‌ها در کلاس‌های زراعت دیم، مرتع با تراکم ضعیف و مرتع با تراکم متوسط می‌باشد همچنین بیشترین فراوانی زمین‌لغزش‌ها در محدوده بارش ۳۲۰-۳۱۰ میلیمتر و در سازندهای مستعد لغزش یعنی آهک، ماسه سنگ، مارن، کنگلومرا و در کلاس شبکه ۱۰-۰ می‌باشد. مناطق با خطر بسیار زیاد با تراکم ۶/۷۸۴ درصد مساحت نسبت به کل مساحت منطقه، محدوده با خطر زیاد ۴/۰۶۲ درصد مساحت، خطر متوسط ۳/۶۲۸ درصد از مساحت منطقه، محدوده با خطر کم ۱۰/۰۳۷ درصد از مساحت منطقه و خطر خیلی کم ۷۵/۴۸۹ درصد از مساحت شهرستان بیجار را در برمی‌گیرد. در نهایت می‌توان گفت با توجه به ماهیت حرکت‌های توده‌ای به خصوص زمین‌لغزش‌ها مدل تحلیل سلسله مراتبی (AHP) مدلی مناسب جهت پهنه‌بندی احتمال وقوع زمین‌لغزش‌ها در منطقه مورد مطالعه (بهویژه در کنار خطوط ارتباطی و مناطق مسکونی) در امر برنامه‌ریزی و اجرای پروژه‌های عمرانی می‌باشد بهشمار می‌رود. به عنوان نتیجه‌گیری نهایی تحقیق می‌توان گفت علاوه بر عوامل طبیعی برخی عوامل انسانی از جمله جاده‌سازی غیراصولی نقش مهمی را بر وقوع لغزش دارند.

منابع

- احمدی، امیر، (۱۳۸۵)، «بررسی نقش اقلیم در حرکات دامنه‌ای در ارتفاعات شمال خراسان با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی GIS جهت کنترل بلایای طبیعی در راهکارهای مقابله با آن»، پایان نامه دکترا، دانشگاه تربیت معلم تهران.
- بهنیانفر، ابوالفضل و همکاران (۱۳۸۸)، «پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش و ناپایداری دامنه با استفاده از مدل AHP و احتمال مطالعه موردنی: حوضه آبخیز رودخانه کنگ»، مجله علمی پژوهشی فضای جغرافیایی، سال نهم، شماره ۲۷، صفحه ۷۸-۵۵.
- پناهنده، محمد و همکاران (۱۳۸۸)، «کاربرد روش تحلیل سلسله‌مراتبی (AHP)»، فصلنامه علمی پژوهشی انجمن علمی بهداشت محیط ایران دوره دوم، شماره چهارم، صفحه ۲۸۳-۲۷۶.
- حاتمی‌فرد، رامین و همکاران (۱۳۹۱)، «پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش با استفاده از مدل AHP و تکنیک GIS در شهرستان خرم‌آباد»، جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی، دوره ۲۳، شماره ۳، صفحه ۴۳-۶۰.
- خسروزاده و همکاران (۱۳۸۷)، «مطالعه حرکت‌های توده‌ای از لحاظ شکل زمین، مطالعه موردنی: سری ارزفون، صنایع کاغذ و چوب مازندران»، اولین کنفرانس بین‌المللی تغییرات زیست محیطی منطقه خزری دانشگاه مازندران، بابلسر.
- طرح جامع شهر بیجار (۱۳۸۶)، «شناخت وضع موجود مهندسان مشاور پرویس شهر معماری و شهرسازی»، جلد اول، ۱-۲۶۲.
- عظیم‌پور، علیرضا؛ صدوq، حسن؛ دلال اوغلی، علی؛ ثروتی، محمدرضا (۱۳۸۸)، «ارزیابی مدل AHP در پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش (مطالعه موردنی: حوضه آبریز اهرچای)، مجله فضای جغرافیایی، ش ۲۶(۹)، ص ۷۷-۸۷.
- علایی طالقانی، محمود (۱۳۸۴)، «ژئومورفولوژی ایران»، تهران، چاپ سوم، نشر قومس، ۱-۳۶۰.
- قدسی‌پور (۱۳۷۹)، «فرآیند تحلیل سلسله‌مراتبی AHP»، انتشارات دانشگاه امیرکبیر ۱-۲۲۴.

- کرم، عبدالامیر (۱۳۸۰)، «مدل سازی کمی و پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش در زاگرس چین خورده (مطالعه موردی: حوضه آبخیز سرخون، استان چهار محال و بختیاری)»، رساله دکترای جغرافیای طبیعی دانشگاه تربیت مدرس، تهران، صفحه ۳۵۴.
- گرایی، پرویز (۱۳۸۵)، «بررسی حرکت‌های توده‌ای (زمین‌لغزش) به منظور ارائه مدل منطقه‌ای پهنه‌بندی خطر در حوضه آبخیز لاجیم رود»، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه مازندران، دانشکده منابع طبیعی ساری، صفحه ۱۲۱.
- مرادی، حمیدرضا؛ محمدی، مجید؛ پورقاسمی، حمیدرضا، فیض‌نیا، سادات (۱۳۸۸)، «تحلیل و برآورد خطر زمین‌لغزش با استفاده از روش تحلیل سلسه‌مراتبی در بخشی از جاده هراز»، *برنامه‌ریزی و آمایش فضایی*، ش(۲)، ۱۴(۲)، ص ۲۳۴-۲۴۷.
- محمودی، فرج ا... (۱۳۸۲)، «*زئومورفولوژیک دینامیک*»، انتشارات دانشگاه تهران، ۱-۳۲۶.
- میرصانعی، رضا و مهدیفر، محمدرضا (۱۳۸۵)، «روش‌ها و معیارهای بهینه جهت تهیه نقشه‌های پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش»، پژوهشکده سوانح طبیعی، صفحه ۱-۲۷۷.
- میرنظری، جواد و همکاران (۱۳۹۳)، «ارزیابی و پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش با استفاده از مدل AHP و عملگرهای منطق فازی در حوضه آبریز پشت تنگ سرپل ذهاب (استان کرمانشاه)»، *جغرافیا و توسعه*، دوره ۱۲، شماره ۳۷، صفحه ۵۳-۷۰.
- نوجوان، محمدرضا و حیاتی غلامرضا (۱۳۹۲)، «پهنه‌بندی خطر زمین‌لغزش حوزه آبخیز سیاه‌خور اسلام‌آباد غرب با استفاده از روش تحلیل سلسه‌مراتبی»، *جغرافیایی سرزمین*، دوره ۱۰ شماره ۳۸، صفحه ۸۱-۹۲.
- Bertolini, M., Braglia, M. (2006), “*Application of the AHP methodology in making a proposal for a public work contract*”, 17 January.
- Burton, I., Kates, R.W; (1964), “The perception of natural hazard in management”, *Geomorphology*, vol.30, pp. 412-447.
- Hung Wu, SH. Chin Chen, SU. Determining landslide susceptibility in Central Taiwan from rainfall and six site factors using analytical hierarchy process method Original Article, *Geomorphology*. VOL112 PP., 190-204

- Makhodoum, M., (2002), “Degradation model: a quantitative EIA instrument, acting as a decision support system (DSS) for environmental management”, *Environmental Management*, 30(1):151-156.
- Theresa Mau-Crimmins, J.E. (2003), “De Steiguer and Donald Dennis AHP as a means for improving public participation: a pre-post experiment with university students 14 August”.

